

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

Ponure oblicze Rosji sowieckiej

Warunki pracy i bytu robotników sowieckich są znane na całym świecie i wywołują głębokie współczucie dla tych białych niewolników XX wieku. I dziś, gdy sytuacja gospodarcza na całym świecie zaczyna się poprawiać a z nią i dola robotnicza, tylko w Z. S.S.R. wszystko pozostaje po staremu, a nawet dzieje się coraz gorzej. Bowiem komunistyczni władcy Związku sowieckiego, przygotowują się do wojny oraz finansując niemal wszystkie rewolucje i powstania potrzebują pieniędzy. Otrzymań zaś je mogą jedynie za pogłębienie nędzy robotniczej.

Wymyśla się więc coraz to nowe teorie, których jedynym zadaniem jest uzasadnienie tej właśnie nędzy i stale wzrastającego wyzysku przy braku jakiegokolwiek nadziei na poprawę.

Tak właśnie powstał nowy kierunek w metodzie produkcji w ZSSR, t. zw. system Stachanowa. Niestety, ten nowy chwyt, a zarazem doskonały przez pewien czas środek propagandy komunizmu wśród bogatych zachodnich intelektualistów, zawiódł na całej linii. Dziś już nawet prasa sowiecka nie może przemilczeć zaciełej walki, jaką prowadzi zdrowy instynkt robotniczy z niewolnictwem systemu Stachanowa. Sądy sowieckie przepelnione są sprawami o morderstwa, okaleczenia i tym podobne przestępstwa, dokonywane na stachanowcach. I pomimo usiłowań ze strony czynników urzędowych, trudno jest ukryć, że oskarżeń nie są wrogami mi klasowymi", lecz udręczonymi i doprowadzonymi do rozpaczyny nędzy. Jednak sowiecka sprawiedliwość znajduje sobie właściwe sposoby; oto charakterystyczny ustęp z Nr. 30 „Sowieckiej Justycji“:

„Badanie aktów, dotyczących prześladowania Stachanowców, oraz przebieg działania temu kierunkowi dało bardzo pouczający materiał wschodnio-syberyjskim sądom ludowym. Podczas tego rodzaju spraw, urzędnicy sądowi mają za zadanie w sposób rzeczowy wykryć posunięcia wrogów proletariatu i zdemaskować ich. Jednak poszczególni sędziowie ludowi nie dość uważnie ujmują te zadania. A pamiętać trzeba, że nie przed stawienie w jaskrawych barwach oblicza oskarżonych, brak stwierdzenia, że wrogowie stachanowców są wogóle wrogami proletariatu i czynnikiem pasożytniczym — jest największym błędem w działalności organów sądowych“.

W ZSSR krytyka oficjalnych posunięć jest wykluczona; dlatego też nigdy tam nie ma walki z tymi posunięciami, lecz z poszczególnymi ich wykonawcami. Tak się dzieje i w tym wypadku. To samo pismo podaje w jednym tylko numerze kilkadziesiąt wypadków reakcji robotniczej, przeciwko stachanowcom:

„...Sąd w Czita skazał robotnika Torgasina za prześladowanie i wydrwianie stachanowców. Sąd ludowy w Usolsku skazał wyrobniczkę Lutikowa, ponieważ zranił nożem stacha-

nowca. Robotnik Raspopin rozmyślił nie zniszczył narzędzia należące do stachanowca. Robotnik Gurin sabotaż zastosowanie systemu Stachanowa w Czernowskiej Kopalni Węgla Kamiennego. Wasiljewowie stale kompromitowali stachanowca Ibnjewę. Rolgich wylamał drzwi od mieszkania stachanowca, który właśnie udał się na posiedzenie swej grupy“.

Tak wygląda stosunek lwiej części robotników sowieckich do systemu Stachanowa. Jakież są teraz zalety gospodarcze tego nowego wymysłu bolszewickiego?

Liczbę przytoczone przez gazetę „Sowiecką Sibir“ w Nr. 273, a obejmujące przegląd 10 minionych miesięcy wykazują jak nie wykonalne są normy Stachanowa. Również potwierdzają, że i na gatunek system ten wymiera jedynie wpływ ujemny:

„Przy ocenie wyników pracy należy uwzględnić stopień wykorzystania naszych rezerw. Pod tym kątem widzenia, działalność przemysłu obszaru wschodnio-syberyjskiego nie można uważać wcale za zadawalną. Przemysł naszego obszaru pozostaje daleko w tyle poza ustalonym tempem pracy. Opóźnienie wynosi ponad 9 proc. A pamiętać należy, że przemysł naszego obszaru na wszelkie możliwości nawet posuwania się naprzód. Musimy bardzo usilnie utrzymywać się w tempie. Zrozumiałem jest, że przyczyn naszego opóźnienia należy szukać w niezadawalnym kierownictwie ruchu Stachanowa. Istnieje tu jeszcze zbyt wiele biurokratycznego i nieważnego traktowania braków stachanowskiego systemu, jak również i żądań ze strony stachanowców. Naprzykład prace przygotowawcze w szybach kopalni węgla w Kuźniecku są ciągle niedopuszczalnie złe. Wystarczy jeśli się powie, że w październiku ani jeden zarząd szybu nie wykonał planu głównych robót przygotowawczych. Plan miesięczny spełniony jest tylko w 69,5 proc. (!). Przemysł żywnościowy w październiku pracował również niezadawalniająco i spełnił plan tylko w 81,2 proc. (Oto przyczyna głodu!). W przedsiębiorstwach naszego okręgu antypafistwowe tendencje niewyprodukowania przewidzianego planem asortymentu są ciągle jeszcze bardzo silne. Liczne przedsiębiorstwa przemysłu lokalnego nie wykonywają wcale zamówień. Wykonują tylko rzeczy najłatwiejsze do produkowania i ułatwiające spełnienie ustalonego planu. Naprzykład Nowosybirsk fabryka mebli „Standard“ przekracza plan pod względem produkcji kredensów i kanap, a wcale nie wypełnia planu w produkcji stołów. Fabryka szkła w październiku nie wypełniła planu produkcji butelek i kloszów do lamp, natomiast przekroczyła plan produkcji miednic i słoików do konfitur. (!?) Pochodzi to stąd, że szkło produkowane przez fabrykę jest zielone i w najniższym gatunku.“

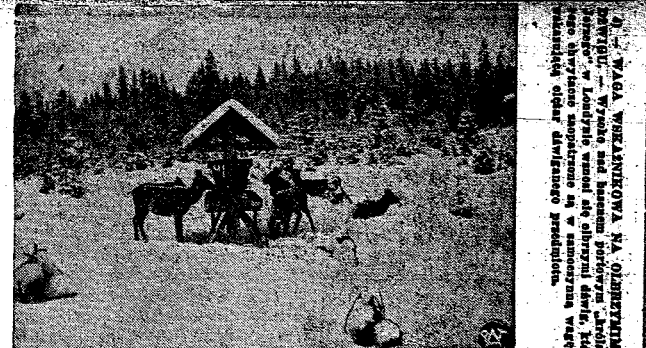
Z rozporządzenia Komisji Kontrolnej Rady Komisarzy Ludowych z dn.

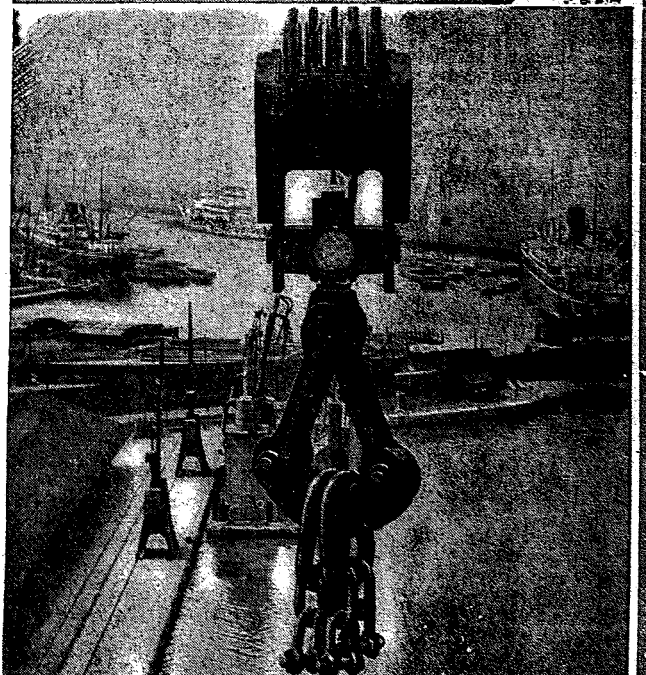
1) — WŁOŚCI W ABISYNI. Reprodukcja zdjęcia, przedstawiającego fragment z wstępnego wiockróla Abisynii marsa. Grażanie z jednego z wojowniczych plemion abisyńskich.

2) — Z JEDNEGO DRZEWA. Ten kościół w Santa Rosa (Kalifornia) został zbudowany w całości z pnia jednego drzewa obrzytego. Gigantyczne to drzewo, jakie trafiają się w puszcach kalifornijskich, wystarczały nietylko na zbudowanie kościoła, ale i na wzniesienie przyległych budynków parafialnych.

3) — Z PARKU NARODOWEGO W TATRACH. — Reprodukcja oryginalnego zdjęcia, przedstawiającego jelenie przy pałacu w rezerwacie Parku Narodowego w Tatrach. Obecnie śmiertelny.

4) — WAGA WREZANIOWA NA ODRZEZNIKU. Wzrost i kształt człowieka „rodzącego“ w Londynie wzrosł do szczytnego stopnia. Jego obrysano superpozycją z antropometryczną wagą. Wzrost człowieka „rodzącego“ w Londynie wzrosł do szczytnego stopnia. Jego obrysano superpozycją z antropometryczną wagą. Wzrost człowieka „rodzącego“ w Londynie wzrosł do szczytnego stopnia. Jego obrysano superpozycją z antropometryczną wagą.

się, że ludność Moskwy odczuwa dotkliwie brak soli. Rzesze robotnicze tego wielomilionowego miasta od dłuższego już czasu nie mogą w swoich rejonach otrzymać tak potrzebnego produktu jakim jest sól.

Narazie sól można nabyć jedynie w kilku większych magazynach obsługujących urzędniczą burżuazję sowiecką.

Brak kandydatów

na posterunek Ligi Narodów w Gdańsku.

Paryż. — Nieliczne komentarze dzienników francuskich o zakończeniu sporu gdańskiego w Genewie utrzymywane są w tonie czysto informacyjnym, a więc nie ma w nich ani krytyki, ani szczególnej radości z osiągniętych rezultatów. Wyjątek stanowił artykuł pani Tabourys w „Oeuvre”, tudzież echa prasy niemieckiej, które maczą pogodę ducha, jaką każdy dygnabit zachował po burzliwym tygodniu, spędzonym nad Lemaniem.

Najsmprzód należy jednak zarejestrować przykre wrażenie, wywołane odnową admirała holenderskiego de Graasa, który, dowiedziawszy się o postanowieniu Rady zamianowania go wysokim komisarzem Ligi w Gdańsku, wysłał telegram do Genewy, że nie przyjmie powierzonego mu posterunku. Admirał de Graas nie podaje motywów swojej decyzji, ale w Paryżu panuje zdziwienie, że sekretarz generalny Ligi Narodów nie porozumiał się telefonicznie z upatrzonym kandydatem przed ogłoszeniem jego nominacji. Teraz zachodzi więc potrzeba znalezienia nowego kandydata, co jest rzeczą nielatwą.

PONOWNE POGŁOSKI

O USTĄPIENIU LITWINOWA.

Ryga. — Z Moskwy donoszą, że rozeszły się tu ponownie pogłoski o bliskiej dymisji komisarza ludowego spr. zagr. Litwinowa, który ma być podobno ciężko chory na wątrobę. Po sesji Rady Ligi Narodów uda się

on na kurację do południowej Francji. Z urlopu zdrowotnego ma on już podobno nie powrócić na swe stanowisko.

Pogłoski o dymisji Litwinowa pojawiły się w związku z procesem 17 oskarżonych z Radkiem na czele, bowiem w toku tego procesu wyszło na jaw, że wielu urzędników komisariatu ludowego spr. zagr. było wciągniętych do akcji.

Jako następcę wymieniają Tairowa którego portrety zamieszcza obecnie prasa sowiecka w związku z odznaczeniem go orderem Lenina za wybitne prace w zakresie polityki zagran.

Matka i siostra Radka

napisały prośbę do Stalina.

Mediolan. — Jak donosi „Corriere della Sera” — proces moskiewski śledzą w Polsce ze specjalnym uczuciem dwie kobiety: a mianowicie matka i siostra Radka. Jak donoszą onejad odbyła się „długa rozmowa telefoniczna z dwiema kobietami, które żyją w Czarnym Dunajcu”.

Matka Radka, Zofia Sobelsolin, 73-letnia starszka, na wiadomość o procesie rozplakała się, mówiąc do otoczenia: „Modłę się nieustannie o życie mego syna. Napisałam prośbę do Stalina, aby mi nie odbierał jedynego syna”.

Siostra głównego oskarżonego w procesie moskiewskim, Adela Najs opisywała znajomym miłość synowską oraz

przywiązanie do rodziny Karol Radka i rady, jakie jeszcze ostatnio wysyłał on matce. Ostatni list, jaki otrzymała ona od syna, nosił datę z lipca br. i zawierał czech na 100 dolarów. Później nie było żadnej wiadomości.

— Wiemy — powiedziała siostra — że Karol musi umrzeć, ale ja nie wierzę, aby mój brat popiełnił wszystko to, co mu zarzuca akt oskarżenia.

Prokurator żąda kary śmierci

„OBRONA” OSKARŻONYCH W PROCESIE MOSKIEWSKIM.

Moskwa. — Prokurator generalny Wyszynski wygłosił w procesie Radka — Piatakowa i pozostałych oskarżonych swe przemówienie końcowe.

Zwracając się do każdego z oskarżo-

nych Wyszynski wołał z emfazą: „Widzicie, jak nisko upadli trockiści, będąc strażą przednią międzynarodowego faszystwu”.

Prokurator Wyszynski oświadczył, że zamierza dokładnie naświetlić szereg ważnych objawów, jakie się zarysowały w czasie prowadzenia rozprawy. Z kolei Wyszynski niesłychanie namiętnie i ostro krytykował wszystkich oskarżonych. Według niego proces ten stanowi podsumowanie aktywności terrorystycznej i zbrodniczej ręki trockistowskich spiskowców, którzy przez kilka lat dopuszczali się najohydniejszych czynów, z nieublagalną uporczywością i perfidią. Wyszynski zwrócił w stronę sali sądowej oświadczył podniesionym głosem: „Trudności z lat 1929 i 1933 przyczyniły się do rozwoju trockizmu, lecz obecnie droga trockistów i trockizmu będzie raz na zawsze przerwana”.

W godzinach wieczornych Wyszynski zakończył swe przemówienie, żądając kary śmierci dla wszystkich oskarżonych. Oświadczył on: ustawa żąda w wypadku dowiedzenia winy kary śmierci przez rozstrzelanie i kara ta może być zmieniona tylko przy zaistnieniu okoliczności łagodzących.

Wszyscy oskarżeni przyjęli wniosek Wyszynskiego z całym stoicyzmem. Na sali sądowej wniosek prokuratora Wyszynskiego spotkał się z głośnym aplauzem zebranej tam publiczności. Wyszynski upatrzył sobie w swej mowie Radka za cel najacieklejszych ataków.

Prokurator generalny zakończył swoją mowę apostrofą w kierunku Radka treści następującej: „Prawo sowieckie wie, jak ma traktować takich zdrajców, jak wy. Sądził więc, iż uratujecie własną skórę, denuncjując swych zbrodniczych kolegów. Denuncjacja ta zwraca się obecnie przeciwko wam”.

Po mowie prokuratora doszła do głosu „obrona”.

Podczas gdy w zeszlorocznym procesie wszyscy oskarżeni „zrezygnowali” z obrony; w obecnym procesie trzech oskarżonych, w każdym razie nie należących do „głównych spiskowców”, postarano się o obronę. Adwokaci, którzy musieli zgodzić z tezami oskarżenia, nie zdali sobie wogóle trudu, by zakwestionować jakikolwiek punkt postępowania dowodowego, albo by wyrazić powątpiewanie w słuszność twierdzenia, że zbrodnie ich klientów zasługują na karę śmierci. — Nie mniej jednak adwokaci prosili o łaskę, ale robili to bez głębszego przekonania.

Kończący efekt wyreżyserowanego procesu stanowiło ostatnie słowo oskarżonych.

Pierwszy zabrał głos Piatakow, który przyznał się do faszystowskiej antyrewoლucyjnej, działalności trockistów i nazwał siebie podłym kryminalnym zbrodniarzem, ale równocześnie dodał, że obecnie nie jest już trockista.

Następnie przemawiał Radek, który starał się zdystansować retorycznie i pod względem politycznym efekty Piatakowa.

Znow zamach na Stalina

Maszyna piekniczna na Kremlu.

Berlin. — „Angrief” donosi z Moskwy o nowym spisku przeciwko Stalinowi.

Jak się dopiero teraz okazuje, przychwycono w dniu 22 b. m. — t. zn. bezpośrednio przed rozpoczęciem procesu Radka i jego towarzyszy — 2 elektrotechników, wykonywujących pracę na Kremlu.

Robotnicy ci usadowili umieszczyć maszynę piekniczną w pokoju przylegającym do gabinetu Stalina.

Leon Szapiro, funkcjonariusz straży w Kremlu; udaremniał zamach, za co odznaczony został mocą specjalnej uchwały ZSRR najwzwyższym orderem Czerwonej Gwiazdy.

W uzasadnieniu odnośnie uchwały stwierdzono, że Szapiro otrzymał najwyższą pochwałę za energiczne zwalczanie knowai kontrrewolucyjnych.

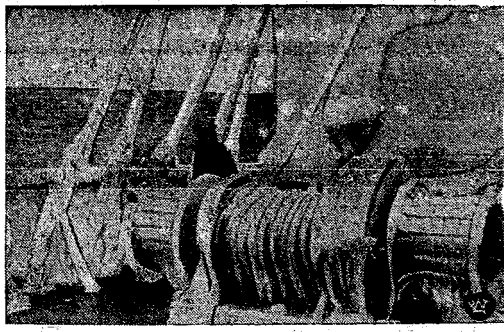
W związku z najnowszym zamachem na Stalina — jak twierdzi „Angrief” — dyktator sowiecki codziennie zmienia swój gabinet, tak że tylko najbliższe otoczenie jego wie, gdzie Stalin w danej chwili się znajduje.

Również wśród służby na Kremlu dokonano całego szeregu aresztowań.

Przed głodem i chłodem broimy współbrać.

M. S. „Batory” w szacie lodowej. Reprodukujemy zdjęcie, przedstawiające okryty grubym lodem dzieło M. S. „Batory”, w czasie ostatniego rejsu z Nowego Jorku do Odyni.

głosowego Polski. — Jad żydowsko-bolszewickiej gangreny, wszak nie omija i naszej szkoły polskiej.

Brak dostatecznej ilości szkół, wysokie opłaty i uciążliwe stałe zbiórki, pomimo, że Konstytucja gwarantuje bezpłatne nauczanie, — oddalenie miejsca nauczania, wyczekiwania po stacjach, podróżki dzieci i młodzieży i przejazdy pociągami, nie mogą, w każdym razie, sprzyjać prawidłowemu ich rozwojowi fizycznemu, duchowemu i umysłowemu.

Może też to nowo-powstałe „Tow. opieki nad młodzieżą szkolną” wejrzeć w te uciążliwie, jak nigdzie, dla nich uczęszczanie do szkół.

Częstochowa wprawdzie ma na widoku budowę trzech gmachów szkolnych. są bursy uczniowskie i może znalazłyby się i tanie stancje dla uczniów i uczennic, żeby nie potrzebowali w tak ciężkim znuczeniu marnować czas na przejazdy, lecz wszystko się rozbiło o brak funduszw w rodziców.

Stopa życiowa w Polsce znacznie się obniżyła, oczywiście, że to przyczynia się i do obniżenia moralnego, lecz na wychowanie i wykształcenie młodego pokolenia nie powinno w nas brakować funduszw, gdy tymczasem jest przeciwnie i młodzież i dzieci, — ostoja Polski, marnuje się — wymiera — niszczy się z nędzy.

W Poznaniu rozpisano ankietę dla dzieci niższych oddziałów szkół powszechnych i co się okazało. że w dwóch wypadkach chłopcy do lat 12 wypowiedzieli się, iż „żałują, że się urodzili”!

Ci malcy motywują swoje dojrzałe przekonania tym, że są stale głodni, że im zimno, że nie mają na czym spać, że

się uczyc nie mogą, bo im ręce marnają i w swojej szczerze powiedzli bardziej żalują, że na świat przyszli.

Okazuje się, że w tym bogatym mieście, nie jest lepiej, niż w Częstochowie, gdzie zdziwiać, bez najmniejszej opieki, a często przzymuszone przez rodziców do przestępstw dzieci, marnieją moralnie i fizycznie „a tym samym przypiszają królowi nowe niepożądane zastyby obywateli, a państwu nie mało kłopotu.

Utrzymanie więzień drożej kosztuje, niż utrzymanie szkół, a jednak, gdyby wszystkich przestępców, którym zawieszono się kary, nieraz do kilku lat, chciało pomieścić w więzieniach, znalazłoby się w Częstochowie więcej gmachów więziennych, niż dziś posiadamy gmachów szkolnych.

Ten tak wymowny dorobek możemy zmienić tylko przez rozbudowę szkolnictwa i należną opiekę dla dziecka polskiego.

Częstochowa nie jest miastem tak bogatym, jak Poznań, ale i tu możnaby doprowadzić do tego, żeby wszystkie dzieci w mieście miały co jeść, w co się ubrać i chodziły we właściwym dla nich czasie do szkoły.

Nie wspominając już o szkołach w Niemczech, Cześci poza wspaniałe rozbudowane szkolnictwem ogólnym, poza bogatym szkolnictwem zawodowym, o jakim my pojęcia nie mamy, mają specjalne szkoły nawet dla cyganów.

A przecie te narody, to nasi najbliżsi i najczulszisi.. sąsiedzi..

Mielmy więc i my chociaż szkoły powszechne dla wszystkich dzieci polskicli.

HUMORISATARY

Komplement. — Dziś już trzy tygodnie, jak nasz mały...

CO USŁYŻYMY DZIS PRZEZ RADIO?

8.00 Sygnał czasu i koleda. 8.03 „Gazetka rolnicza” w red. St. Jagielly. 8.15 „Audycja dla wsi”...

ZBIGNIEW RAKOWIECKI 50) SERCA W PANCERZACH

POWIEŚĆ. Okno wychodzi wprost na ogród. — Biore. Portier przycisnął guzik dzwonka...

była? — raportaż przez prof. J. Kilaraki. 2) „Piosenki śródziemnej ziemi”...

Po południowej i wieczorowej suknie są obecnie nieco krótsze. Modne są materiały jak Cloque, ładnie...

— Podobna się panu szanownemu pokój? — zagadnął boy. — Owszem, mogłyby być trochę wyższy.

Melodie z filmów dźwiękowych wyk. A. Astor i zespół instrumentalny. 22.30 Muzyka taneczna (piłyty).

się aksamit. Potrzeba 5,85 m. mater. 70 cm. szer. 22357. Elegancka sukni...

— Dobranoc, panu szanownemu! — Poczekaj no. — Łoś sięgnął do kieszeni...

— Wypaliwszy papierosa młody milioner opuszczył łóżko, pragnąc otworzyć drzwi od balkonu.

niewaki. 19.00 Audycja chóraliska. 19.30 Muzyka lekka w wyk. Małej Orkiestry P. R. pod dyr. Z. Górzynskiego.

Lamigłówna reductowa № 549. Ułóż: „Otello”. Według poniższych znaczeń odgadnij 11 trzech literowych wyrazów...

Rozwiązanie lamigłówny Nr. 549 nadsyłać należy do dnia 3-go lutego, przy czym uprzejmie prosimy o zaznaczenie na kopertach, że zawiera rozwiązanie szarady.

Kupon szarady № 549.

Rozwiązanie szarady Nr. 548. POW—STA—NIE STYCZ—NIO—WE. Trafne rozwiązanie szarady Nr. 548 nadało 145 o.60.

W jednej chwili Józef Łoś zrozumiał. Człowiek stojący na sąsiednim balkonie zamierzał wpuścić do pokoju próbówkę...